

MÁR NINCS VELETEK

Dévényi Erika

(Azoknak ajánlva, akik "elvesztettek" valakit szeretteik közül)

Már nincs veletek - testi valójában
De szelleme örök, most is itt van

Emlék

A kezünkben még mindig ott az akarat
Hogy nyúljon felé a simogató mozdulat
De nem érzük el, hisz a test már nincs velünk
Ürességet mégsem érezhet kezünk

A szeretet, melyet maga után itt hagyott
Oly szilárd, mint várfal, melyet alkotott
De nem bevehetetlen erő, mit létrehozott
Mellé virágokkal díszített függőhidat is hagyott

Csak akarat kell, hogy felmásszunk rajta
S csodát láthatunk az emlékekhez jutva
Napsugár világít meg mindent odabent
Amelyet Ő békességből teremtett

Az ember úgy érzi, itt van utunk vége
Valami vonz, marasztal, egy végtelen béke
Bezár ez az érzés, de nem gúzsba köt
Csak tisztán érzed, hogy a szeretet örök

De megszólít egy hang, dolgod van még, menj!
Isten szeretete veled van, kelj fel!
A világ hív, még tenned kell mi rád vár
De bármit teszel, gondolj mindig rám

Tudjuk, az a hely, ahová örökre költözött
Ahol hófehér ruhába öltözött
Ott nincs több gond, nincs fájdalom
Csak Isten békéje s a nyugalom

Mégis az emlékezés könnyei bukkannak elő
De a szívben ott van a végtelen erő
Melyet Ő is őrzött mindig szüntelen
S Ő sem akarná, hogy rajta lakat legyen

A könnyeink akkor édes vízzé válnak
Magával sodorja mindazt, ami bánat
S halljuk a hangját, ahogy azt kéri tőlünk
Legyen az Ő szeretete minden ölelésünk

Forrás: www.keresztenydalok.hu